

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59

21 ноември 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 428/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 428/02 Дело C-87/16 P: Жалба, подадена на 11 февруари 2016 г. от Kenzo Tsujimoto срещу решението, постановено на 2 декември 2015 г. от Общия съд (първи състав) по дело T-528/13: Kenzo/EUIPO — Tsujimoto (KENZO ESTATE) 2

2016/C 428/03 Дело C-344/16: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 21 юни 2016 г. — Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG 2

2016/C 428/04 Дело C-417/16 P: Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. от August Storck KG срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 10 май 2016 г. по дело T-806/14 — Storck KG/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост 3

2016/C 428/05 Дело C-437/16 P: Жалба, подадена на 4 август 2016 г. от Wolf Oil Corp. срещу решението на Общия съд (състав от един съдия), постановено на 1 юни 2016 г. по дело T-34/15 — Wolf Oil Corp./Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост 4

2016/C 428/06 Дело C-447/16: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 11 август 2016 г. — Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd 5

2016/C 428/07	Дело C-448/16: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 11 август 2016 г. — Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Дело C-467/16: Преюдициално запитване от Amtsgericht Stuttgart (Германия), постъпило на 22 август 2016 г. — Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Дело C-470/16: Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 22 август 2016 г. — North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General	7
2016/C 428/10	Дело C-475/16: Преюдициално запитване от Protodikeio Rethymnis (Гърция), постъпило на 17 август 2016 г. — Наказателно производство срещу К	8
2016/C 428/11	Дело C-482/16: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Innsbruck (Австрия), постъпило на 7 септември 2016 г. — Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Дело C-484/16: Преюдициално запитване от Giudice di pace di Taranto (Италия), постъпило на 8 септември 2016 г. — Наказателно производство срещу Antonio Semeraro	12
2016/C 428/13	Дело C-487/16 P: Жалба, подадена на 11 септември 2016 г. от Telefónica S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 28 юни 2016 г. по дело T-216/13, Telefónica/Комисия	12

Общ съд

2016/C 428/14	Дело T-167/14: Решение на Общия съд от 11 октомври 2016 г. — Søndagsavisen/Комисия (Държавни помощи — Схема за помощ в полза на производството и иновациите в областта на печатните медии — Решение да не се повдигат възражения — Решение за обявяване на схемата за помощ за съвместима с вътрешния пазар — Процесуални права на заинтересованите страни — Липса на сериозни затруднения — Задължение за мотивиране)	14
2016/C 428/15	Дело T-350/15: Решение на Общия съд от 11 октомври 2016 г. — Perry Ellis International Group/EUIPO — CG (p) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, която може да бъде възприета като буквата „P“ — По-ранни марки на Европейския съюз и национални фигуративни марки „P PROTECTIVE“ и „P“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	14
2016/C 428/16	Дело T-461/15: Решение на Общия съд от 11 октомври 2016 г. — Guccio Gucci/EUIPO — Guess? IP Holder (Изображение на четири преплетени букви G) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз, представляваща четири преплетени букви G — По-ранни фигуративни марки „G“ на Европейския съюз, национална и международна — Относително основание за отказ — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	15
2016/C 428/17	Дело T-753/15: Решение на Общия съд от 11 октомври 2016 г. — Guccio Gucci/EUIPO — Guess? IP Holder (Изображение на четири преплетени букви G) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Обозначаваща Европейския съюз международна регистрация — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, представляваща изображение на четири преплетени букви G — По-ранни фигуративни международна марка и марки на Европейския съюз „G“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	16
2016/C 428/18	Дело T-600/15: Определение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — PAN Europe и др./Комисия (Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Активно вещество сулфоксафлор — Вписване в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 — Липса на пряко засягане — Недопустимост)	16

2016/C 428/19	Дело T-635/16: Жалба, подадена на 1 септември 2016 г. — ИРА/Комисия	17
2016/C 428/20	Дело T-653/16: Жалба, подадена на 19 септември 2016 г. — Малта/Комисия	18
2016/C 428/21	Дело T-654/16: Жалба, подадена на 13 септември 2016 г. — Foshan Lihua Ceramic/Комисия	19
2016/C 428/22	Дело T-686/16 P: Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. от Daniele Possanzini срещу определението, постановено на 18 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-68/15, Possanzini/Frontex	19
2016/C 428/23	Дело T-713/16: Жалба, подадена на 7 октомври 2016 г. — Fair deal for expats и др./Комисия	20

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 428/01)

Последна публикация

ОВ С 419, 14.11.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 410, 7.11.2016 г.

ОВ С 402, 31.10.2016 г.

ОВ С 392, 24.10.2016 г.

ОВ С 383, 17.10.2016 г.

ОВ С 371, 10.10.2016 г.

ОВ С 364, 3.10.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 11 февруари 2016 г. от Kenzo Tsujimoto срещу решението, постановено на 2 декември 2015 г. от Общия съд (първи състав) по дело T-528/13: Kenzo/EUIPO — Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Дело C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Kenzo Tsujimoto (представители: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Kenzo, Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 21 юли 2016 г. Съдът (десети състав) обяви жалбата за недопустима.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 21 юни 2016 г. — Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG

(Дело C-344/16)

(2016/C 428/03)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Die Länderbahn GmbH DLB

Отговорник: DB Station & Service AG

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с разпоредбите на Директивата ⁽¹⁾ относно независимостта на управлението на предприятието за инфраструктура (член 4, параграфи 1, 4 и 5), относно принципите за определяне на таксите (членове 7—12) и относно задачите на регулиращия орган (член 30), национална разпоредба, според която потребителят на съоръжение от железопътната инфраструктура, срещу когото управителят на инфраструктурата предявява иск пред граждански съд за плащане на такса за ползване, или който претендира възстановяването на платена такса за ползване, може да твърди, че определената от управителя на инфраструктурата такса не отговаря на справедливостта?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен: съвместима ли е с посочените разпоредби от Директивата национална разпоредба, според която съдът има правото и задължението, когато стигне до извода, че определената такса не е справедлива, да определи с решение размера на дължимата вместо нея такса?

⁽¹⁾ Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година за разпределяне капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътна инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 75, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 66).

Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. от August Storck KG срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 10 май 2016 г. по дело T-806/14 — Storck KG/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: August Storck KG (представители: I. Rohr, P. Goldenbaum, Rechtsanwältinnen)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

- да отмени решение на Общия съд от 10 май 2016 г. по дело T-806/14
- да отмени решението на апелативния състав по преписка R0644/2014-5, а при условията на евентуалност и при необходимост да върне делото на Общия съд
- да осъди EUIPO да плати направените от нея съдебни разноски и разноските на жалбоподателя пред Съда, Общия съд и апелативния състав.

Основания и основни доводи

- I. Първото основание: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ — Прилагане на неправилни критерии
1. Общият съд неправилно изисква, за да бъде отличителна марката, тя да „се различава значително от стандарта или обичайното в съответния сектор“. Той прилага критерия за триизмерните марки, които съвпадат с външния вид на самите стоки, и не съдържат словен или графичен елемент, който критерий е по-стриктен от този при обикновените марки. Този по-стриктен критерий не е трябвало да бъде прилаган, тъй като заявената марка е двуизмерна марка, съдържаща графичен елемент. Прилагането на по-стриктния критерий противоречи на постоянната съдебна практика.
 2. Общият съд допуска грешка, когато основава констатациите си на решение Storck/CXВП, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Това дело изобщо не е сходно с настоящото, тъй като се отнася до (опакована) стока без никакъв графичен и/или словен елемент.
 3. Освен това прилагането на по-строги правила от приложимите към словните и фигуративните марки не е обосновано, тъй като обхватът на закрила на заявената марка е по-тесен дори от обхвата на закрила при регистрация само на графичния елемент. С прилагането на по-строги правила Общият съд нарушава член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, който предвижда, че се отказва регистрацията (само) на марки, които нямат отличителен характер.

II. Второ основание: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 — Неприлагане на принципа на специфичност

4. Общият съд квалифицира съответните стоки изключително широко като евтини стоки за обичайна употреба, чието придобиване не се предхожда от дълъг размисъл. В резултат на тази констатация Общият съд стига до неправилния извод, че съответните потребители не биха проявили повишено внимание, в частност що се отнася до характеристиките на опаковката.
5. Общият съд трябвало по-скоро да анализира, що се отнася до много специфичните стоки (каквито са сладкарските изделия, шоколадите и шоколадовите продукти, тестените сладкарски изделия и сладолед) каква е степента на отделяното от потребителите внимание и каква е в това отношение ролята на много специфичната опаковка, обхваната от заявената марка. Общият съд не разгледал особено характерното положение, свързано с придобиването на тези стоки.
6. С факта, че не отчетел спецификата на съответните стоки, Общият съд не приложил принципа на специфичност. Ако Общият съд бе приложил правилно този принцип, той би взел предвид обстоятелството, че потребителите на съответните стоки са привикнали да отделят висока степен на внимание на цветовете, на формата и на дизайна на опаковката. За тези потребители изобщо не било проблем да установят произхода на стоките само въз основа на съчетанието на линии, цветове и форми, обхванато от заявената марка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 4 август 2016 г. от Wolf Oil Corp. срещу решението на Общия съд (състав от един съдия), постановено на 1 юни 2016 г. по дело T-34/15 — Wolf Oil Corp./Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wolf Oil Corp. (представители: P. Maeyaert, J. Muyldermans, advocaten)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

- Да бъде отменено решението на Общия съд от 1 юни 2016 г., постановено по дело T34/15,
- EUIPO и встъпилата страна в първоинстанционното производство да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят съдебните разноски, направени от Wolf Oil.

Основания и основни доводи

С подадената жалба жалбоподателят (Wolf Oil) иска от Съда да отмени решението на Общия съд от 1 юни 2016 г. по дело T-34/15 (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата, подадена от Wolf Oil срещу решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 31 октомври 2014 г. (преписка R 1596/2013—5). В жалбата се посочват две основания.

С първото основание Wolf Oil оспорва обжалваното съдебно решение поради липса на подходящи мотиви и изопачаване на доказателствата, доколкото това съдебно решение не обсъждало по никакъв начин повдигнатите от Wolf Oil редица доводи и посочените несъответствия в подкрепа на основанието, изведено от неправилното прилагане от страна на EUIPO на вероятността от объркване (член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) относно марката на Европейския съюз (последно изменен с Регламент № 2015/2424)⁽¹⁾) (наричан по-нататък „Регламент № 2015/2424“).

С второто изложение в жалбата основание Wolf твърди, че обжалваното съдебно решение нарушавало член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 2015/2424, тъй като в него били погрешно приложени принципите за вероятност от объркване. Това основание се подразделя на три части. Първите две части на второто основание са изведени съответно от неправилно тълкуване на утвърденото в съдебната практика на Общия съд и на Съда на Европейския съюз правило, че концептуалните различия между две марки може до известна степен да неутрализират констатираните визуални и фонетични сходства между тях. С третата част от второто основание се оспорва обжалваното съдебно решение, доколкото в рамките на цялостната преценка на вероятността от объркване, то пропуснало да вземе предвид действителната употреба на разглежданите марки на пазара.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 341, стр. 21 и поправки в ОВ L 71, 16.3.2016г., стр. 322, в ОВ L 110, 26.4.2016г., стр. 4 и в ОВ L 267, 30.9.2016г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 11 август 2016 г. —
Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd**

(Дело C-447/16)

(2016/C 428/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Roland Becker

Ответник: Hainan Airlines Co. Ltd

Преюдициален въпрос

Когато въздушният превоз на пътници се извършва с два полета без значителен престой на летището за смяна на полета, следва ли мястото на излитане за първата отсечка от маршрута да се счита също за място на изпълнение съгласно член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽¹⁾ в случаите, в които бъде предявен иск за обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽²⁾ поради инцидент, възникнал във втората отсечка от маршрута, срещу съконтрагента по договора за превоз, който действително е опериращият въздушен превозвач на втория полет, но не и на първия?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 11 август 2016 г. —
Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M.
S.A.**

(Дело C-448/16)

(2016/C 428/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Ответник: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че понятието „дела, свързани с договор“ обхваща и правото на обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 29[5]/91, когато то е предявено срещу опериращ въздушен превозвач, с който засегнатият пътник не е сключвал договор за превоз?
- 2) В случай че се прилага член 5, точка 1 от Регламент № 44/2001:

Когато въздушният превоз на пътници се извършва с два полета без значителен престой на летището за смяната на полета, следва ли крайната дестинация на пътника да се счита за място на изпълнение съгласно член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕО) № 44/2001 и в случаите, в които предявеният иск за обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 се основава на инцидент, възникнал в първата отсечка от маршрута, и е заведен срещу опериращия първия полет въздушен превозвач, който обаче не е страна по договора за превоз?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

⁽²⁾ ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Stuttgart (Германия), постъпило на 22 август 2016 г. —
Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall**

(Дело C-467/16)

(2016/C 428/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Stuttgart

Страни в главното производство

Ищец: Brigitte Schlömp

Ответник: Landratsamt Schwäbisch Hall

Преюдициални въпроси

Попада ли и помирителен орган, създаден в съответствие с швейцарското право, в обхвата на понятието „суд“ за целите на прилагането на членове 27 и 30 от Конвенцията от Лугано⁽¹⁾ от 30 октомври 2007 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела?

⁽¹⁾ Решение 2009/430/ЕО на Съвета от 27 ноември 2008 година за сключване на Конвенция относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 147, стр. 1).

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 22 август 2016 г. — North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

(Дело C-470/16)

(2016/C 428/09)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Оспорващи: North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy

Ответници: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

Преюдициални въпроси

- i. В случай че по националното право законодателят не е определил изрично и окончателно на кой етап от процедурата може да се оспори решение и съдът разрешава този въпрос за всеки конкретен случай поотделно в съответствие с правилата на общото право (common-law), приложимо ли е предвиденото в член 11, параграф 4 от Директива 2011/92/ЕС ⁽¹⁾ право на процедура, която „да не бъде възпрепятстващо скъпа“, по отношение на производството пред националния съд, в рамките на което се установява дали въпросното оспорване е предявено на правилния етап?
- ii. Отнася ли се предвиденото в член 11, параграф 4 от Директива 2011/92/ЕС изискване за процедура, която „да не бъде възпрепятстващо скъпа“, за всички елементи на съдебно производство, в рамките на което се оспорва законосъобразността (с оглед на националното право или на правото на Съюза) на решение, действие или бездействие, попадащо в приложното поле на разпоредбите от същата директива за участие на обществеността, или се отнася само за тези елементи на оспорването, които са основани на правото на Съюза (или по-конкретно само за елементите на оспорването, които имат отношение към разпоредбите от директивата за участие на обществеността)?
- iii. Попадат ли в обхвата на съдържащия се в член 11, параграф 1 от Директива 2011/92/ЕС израз „решения, действия или бездействия“ административните решения, които са приети в рамките на разглеждане на заявка за разрешение за осъществяване, независимо дали с тези решения се установяват окончателно права на страните?
- iv. Трябва ли националният съд, за да осигури ефективна съдебна защита в областите, които попадат в приложното поле на правото на Съюза относно околната среда, да даде тълкуване по националното си право, което да съответства, доколкото е възможно, на определените цели в член 9, параграф 3 от Конвенцията на ИКЕ на ООН за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, съставена в Орхус на 25 юни 1998 г. (наричана по-нататък „Конвенцията от Орхус“), а) при оспорване на валидността на процедура за издаване на разрешение за осъществяване на проект от общ интерес по смисъла на Регламент (ЕС) № 347/2013 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 година относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура и/или б) при оспорване на валидността на процедура за издаване на разрешение за осъществяване относно европейска област по смисъла на Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна?
- v. При утвърдителен отговор на четвъртия въпрос, точки а) и/или б), изискването оспорващите да „отговарят на критериите, ако има такива, посочени в националното право“, представлява ли пречка да се приеме, че Конвенцията от Орхус има непосредствено действие, при положение че оспорващите изпълняват всички критерии по националното право, за да могат да оспорват и/или изрично имат право да предявят искане за оспорване а) на валидността на процедура за издаване на разрешение за осъществяване на проект от общ интерес по смисъла на Регламент (ЕС) № 347/2013 и/или б) на валидността на процедура за издаване на разрешение за осъществяване относно европейска област по смисъла на Директива 92/43/ЕИО?

- vi. Възможно ли е държава членка да предвиди в законодателството си изключения от правилото, че процедурите в областта на околната среда не трябва да бъдат възпрепятстващо скъпи, при положение че нито Директива 2011/92/ЕС, нито Конвенцията от Орхус предвижда такова изключение?
- vii. По-специално допуска ли Конвенцията от Орхус национално право да изисква наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното незаконосъобразно действие или решение и увреждането на околната среда като условие за прилагането на имплементиращото член 9, параграф 4 от Конвенцията от Орхус национално законодателство за гарантиране, че производствата в областта на околната среда не са възпрепятстващо скъпи?

⁽¹⁾ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, стр. 1)

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 347/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 година относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура и за отмяна на Решение № 1364/2006/ЕО, както и за изменение на регламенти (ЕО) № 713/2009, (ЕО) № 714/2009 и (ЕО) № 715/2009 (ОВ L 115, стр. 39).

**Преюдициално запитване от Protodikeio Rethymnis (Гърция), постъпило на 17 август 2016 г. —
Наказателно производство срещу К**

(Дело C-475/16)

(2016/C 428/10)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeiodikeio Rethymnis) (състав от един съдия на наказателното отделение на Първоинстанционния съд в Ретимно, Гърция)

Страна в главното производство

К

Преюдициални въпроси

- 1) Изискват ли член 19 ДЕС и членове 263, 266, както и член 267 ДФЕС и принципът на лоялно сътрудничество (член 4, параграф 3 ДЕС), на основание на които държавите членки и техните компетентни органи имат задължението да вземат всички общи или специални мерки за преустановяване нарушаването на правото на Съюза и за съобразяване с решенията на Съда на Европейския съюз, по-специално когато става въпрос за валидността на актове на органите на Съюза, имащи действие *erga omnes*, държавите членки съответно да отменят или да изменят законодателен акт, с който е транспонирана директива, обявена впоследствие от Съда за невалидна поради противоречие с (нарушаване на) разпоредбите на Договорите или на Хартата на основните права на Европейския съюз, с цел да се гарантира изпълнение на решението на Съда и, по този начин, да се преустанови нарушаването на Договорите или на Хартата и да се избегнат нови нарушения в бъдеще?
- 2) С оглед на предходния въпрос, може ли член 266 ДФЕС (предишен член 233 от ДЕО) да се тълкува в смисъл, че понятието „орган, служба или агенция“ включва (в широк смисъл или по аналогия) и държавата членка, която е транспонирала в правовия си ред директива, обявена впоследствие за невалидна поради нарушаване на Договорите или на Хартата, или в такъв случай може по аналогия да се приложи член 260, параграф 1 ДФЕС?
- 3) При утвърдителен по същество отговор на предходните въпроси, тоест когато съществува задължение за държавите членки да вземат всички общи или специални мерки за преустановяване на нарушаването на първичното право на Съюза, съответно отменяйки или изменяйки законодателния акт, с който е транспонирана директива, обявена впоследствие от Съда за невалидна поради нарушаване на Хартата или на Договорите, обхваща ли това задължение и националните юрисдикции, в смисъл, че те са длъжни да оставят без приложение законодателния акт, с който е транспонирана обявената за невалидна директива — в случая Директива 2006/24/ЕО⁽¹⁾, (най-малкото в частта), нарушаваща Хартата или Договорите, и съответно да не вземат под внимание доказателствата, получени въз основа на тези актове (директивата и националния законодателен акт за транспониране)?

- 4) Попада ли в приложното поле на правото на Съюза, както изисква член 51, параграф 1 от Хартата, националната правна уредба, с която е транспонирана Директива 2006/24, обявена за невалидна от Съда с решение от 8 април 2014 г. *Digital Rights Ireland Ltd* ⁽²⁾ (C-293/12 и C-594/12, EU:C:2014:238) във връзка с нарушаване на Хартата, само поради факта, че с нея се транспонира Директива 2006/24, независимо от обстоятелството, че впоследствие Съдът е обявил тази директива за невалидна?
- 5) Като се има пред вид, че Директива 2006/24, обявена впоследствие от Съда за невалидна, е приета с цел да се прилага на европейско равнище хармонизирана правна уредба по смисъла на член 15, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО за запазване на данни от страна на доставчиците на комуникационни услуги за целите на превенцията, разследването, разкриването и наказателното преследване на престъпни деяния, за да се избегнат пречките пред вътрешния пазар на електронните комуникации, вписва ли се националната правна уредба, с която се транспонира Директива 2006/24, в контекста на член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, по начин, по който тя да попада в приложното поле на правото на Съюза, както изисква член 51, параграф 1 от Хартата?
- 6) Като се има пред вид, че евентуална осъдителна присъда за гражданин на държава членка на Съюза, както по настоящото дело, неминуемо води до ограничения за упражняване на правата на свободно движение, които същият черпи от правото на Съюза, дори и по принцип тези ограничения да са оправдани, трябва ли само поради това да се приеме, че съответните наказателни производства като цяло попадат в приложното поле на правото на Съюза, както изисква член 51, параграф 1 от Хартата?

Ако отговорът на предходните въпроси по същество е в смисъл, че съгласно член 51, параграф 1 от Хартата тя е приложима, тогава:

- 7) Допускат ли членове 7, 8 и член 52, параграф 1 от Хартата запазените съгласно Директива 2006/24 и/или член 15, параграф 1 от Директива 2002/58 данни да бъдат достъпни за полицията и използвани от нея в хода на разследване, в бързи производства и по-специално в случаите на залавяне на мястото на извършване на престъплението, без предварително разрешение от съдебен орган [или независим административен орган], издадено в съответствие с предварително установени материални и процесуални изисквания?
- 8) По смисъла на членове 7, 8 и член 52, параграф 1 от Хартата, в хода на полицейско разследване или на разследване от други несъдебни органи, които искат да получат достъп до данни, запазени съгласно Директива 2006/24 и/или член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, и да ги използват, по-специално когато това разследване няма за цел предотвратяването и наказателното преследване на изрично изброени престъпни деяния, квалифицирани от националния законодател като тежки, отпада ли поради евентуалното съгласие на лицето, за което се отнасят данните, необходимостта от предварително разрешение от съд [или независим административен орган] за достъп до тези данни и за тяхното използване, предоставено в съответствие с предварително установени материални и процесуални изисквания, като се взема под внимание по-специално, че изискваните данни неминуемо съдържат и данни на трети лица (например лицето, което се обажда или което получава обаждането)?
- 9) Допускат ли членове 7, 8 и член 52, параграф 1 от Хартата обикновеното съгласие на Прокурора за достъп в хода на наказателно разследване до данни, запазени съгласно Директива 2006/24 и/или член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, и тяхното използване, щом като липсва предварително разрешение от съд [или независим административен орган], което да е предоставено в съответствие с предварително установени материални и процесуални изисквания, по-специално когато разследването няма за цел предотвратяването, разкриването и преследването на изрично посочени престъпления и квалифицирани като тежки от националния законодател?
- 10) С оглед на решението на Съда от 8 април 2014 г. *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 и C-594/12, EU:C:2014:238, т. 60 и 61) и на израза „[тежки] престъпления“ по член 1, параграф 1 от Директива 2006/24, представлява ли този израз самостоятелно понятие на правото на Европейския съюз и, ако отговорът е утвърдителен, какво е неговото материално съдържание, въз основа на което дадено престъпление може да се счита за достатъчно тежко, за да обоснове достъпа до данни, запазени съгласно Директива 2006/24, и тяхното използване?
- 11) С оглед на решението на Съда от 8 април 2014 г. *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 и C-594/12, EU:C:2014:238, т. 60 и 61) и независимо от самостоятелния характер на израза „тежки престъпления“ по член 1, параграф 1 от Директива 2006/24, съдържат ли членове 7, 8 и член 52, параграф 1 от Хартата общи критерии, въз основа на които дадено престъпление следва да се счита за достатъчно тежко, за да оправдае достъпа до данни, запазени съгласно Директива 2006/24 и/или член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, и тяхното използване и, ако отговорът е утвърдителен, кои са тези критерии?

- 12) При утвърдителен по същество отговор на предходния въпрос, в крайна сметка изразява ли се тази проверка за съразмерност в преценка на характеристиките на разследваното престъпление а) от страна само на Съда или б) от страна на националната юрисдикция въз основа на установените от Съда общи критерии?
- 13) С оглед на решението на Съда от 8 април 2014 г. *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 и C-594/12, EU:C:2014:238, т. 58—68, както и диспозитивът), допускат ли членове 7, 8 и член 52, параграф 1 от Хартата достъп до запазените данни и тяхното използване в рамките на наказателно производство въз основа на общата уредба на запазване на данните, установена в съответствие с съгласно Директива 2006/24, и/или член 15, параграф 1 от Директива 2002/58 — уредба, която отговаря на условията, посочени в точки 60, 61, 62, 67 и 68 от това решение, но не и на условията, посочени в точки 58, 59, 63 и 64 от същото.

[т.е. уредба на запазване на данните, която, от една страна, изисква предварително разрешение от съд в съответствие с предварително установени материални и процесуални изисквания, по-специално с цел предотвратяване, разкриване и наказателно преследване на престъпления, точно определени и изброени от националния законодател и квалифицирани от него като тежки, и която гарантира ефикасна защита на запазените данни срещу риск от злоупотреби и срещу всякакъв незаконен достъп или използване (вж. точки 60, 61, 62, 67 и 68 от решението), а от друга страна позволява запазването на данни а) без разлика за всички лица, които ползват електронни съобщителни услуги, като не се изисква за същите лица (обвиняеми или заподозрени) да е налице каквато и да е улика, сочеща дори далечна връзка между тези лица и дадено тежко престъпление преди настъпване на обстоятелството, във връзка с което се изисква информация от доставчиците на съобщителни услуги; б) без да е необходимо исканите данни да се отнасят, преди настъпване на събитието, което е предмет на разследване, за (i) конкретен период от време и/или за определена географска зона и/или за определен кръг лица, които е възможно по един или друг начин да са участвали в извършването на тежко престъпление, или (ii) за лица, запазването на чиито данни може по други съображения да допринесе за предотвратяването, разкриването или наказателното преследване на тежки престъпления, в) за период от време (в случая 12 месеца), който се определя без да се прави каквато и да било разлика между изброените в член 5 от посочената директива категории данни в зависимост от евентуалната им полза с оглед на преследваната цел или според засегнатите лица (вж. точки 58, 59, 63 и 64 от посоченото решение)]

- 14) Ако отговорът на предходния въпрос по същество е, че достъпът до тези данни и тяхното използване не се допуска от членове 7, 8 и член 52, параграф 1 от Хартата, трябва ли националната юрисдикция да остави без приложение националния акт за транспониране на Директива 2006/24, обявена от Съда за невалидна, или акта, основаващ се на член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, с оглед на това, че те противоречат на Хартата и следователно да не взема под внимание запазените и придобити въз основа на тях данни?
- 15) С оглед на Директива 2006/24, по-специално на съображение 6, съгласно което „правните [...] разлики между националните разпоредби относно запазването на данни с цел предотвратяване, разследване, разкриване и преследване на криминални престъпления представляват пречка за вътрешния пазар“, на заявената цел на член 1, параграф 1, която е да „хармонизира разпоредбите на държавите членки“, както и на останалите съображения, по-специално [3, 4, 5, 11 и 21], и с оглед на решение на Съда от 10 февруари 2009 г. *Ирландия/Парламент и Съвет* (C-301/06, EU:C:2009:68, т. 70—72), представлява ли запазването в сила на закона, който транспонира в националния правен ред Директива 2006/24, въпреки че последната е обявена от Съда за невалидна, пречка за създаването и функционирането на вътрешния пазар, с уточнението, че все още не е влязъл в сила по-нов акт на правото на Съюза?
- 16) По-специално, представлява ли пречка за създаването и функционирането на вътрешния пазар запазването в сила на закона, който транспонира в националния правен ред Директива 2006/24, въпреки че последната е обявена от Съда за невалидна, или на националния закон, предвиден в член 15, параграф 1 от Директива 2002/58, поради факта, че кумулативно или алтернативно:
- а) въпросната национална правна уредба установява обективни критерии и материални условия, въз основа на които компетентните национални органи могат да получат *inter alia* достъп до запазените данни за трафика и за местонахождението и впоследствие да ги използват с цел предотвратяване, разследване, разкриване и наказателно преследване на престъпления, но тези критерии и условия се отнасят до определен списък на престъпни деяния, съставен от националния законодател в изпълнение на неговото право на преценка и без хармонизация на равнище на Съюза;

б) въпросната национална правна уредба за защита и сигурност на запазените данни предвижда технически изисквания и срокове, но тези срокове и изисквания не са хармонизирани на равнище на Съюза?

17) При утвърдителен отговор най-малкото на един от предходните въпроси трябва ли националният законодател, в съответствие с правото на Съюза, да остави без приложение националният акт за транспониране на Директива 2006/24, обявена от Съда за невалидна, доколкото този акт противоречи на създаването и функционирането на вътрешния пазар, и следователно да не взема под внимание запазените данни, до които е било възможно да се получи достъп въз основа на Директива 2006/24 или на националното законодателство, прието в изпълнение на член 15, параграф 1 от Директива 2002/58?

⁽¹⁾ Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, 2006 г., стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51

⁽²⁾ EU:C:2014:238.

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Innsbruck (Австрия), постъпило на 7 септември 2016 г. — Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG

(Дело C-482/16)

(2016/C 428/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Innsbruck

Страни в главното производство

Ищец: Georg Stollwitzer

Ответник: ÖBB Personenverkehr AG

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли действащото понастоящем право на Съюза, по-специално общият принцип на правото на Съюза на равно третиране, общият принцип на забрана на дискриминация, основана на възраст по смисъла на член 6, параграф 3 ДЕС и член 21 от Хартата на основните права, забраната за дискриминация във връзка със свободното движение на работници по член 45 ДФЕС и Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която с цел отстраняване на установена от Съда на Европейския съюз в решение Gotthard Starjakob ⁽²⁾ дискриминация, основана на възраст (по-конкретно незачитане на периоди на заетост преди навършване на 18-годишна възраст на служителите на австрийските федерални железници), действително зачита периодите на заетост преди навършване на 18-годишна възраст при малка част от дискриминираните съгласно стария режим служители на австрийските федерални железници (само фактически прослужените периоди към австрийските федерални железници и подобни обществени предприятия за железопътна инфраструктура и/или железопътен транспорт в Съюза, ЕИП и държави, свързани със Съюза чрез споразумения за асоцииране и/или за свободно движение), но при по-голямата част от първоначално дискриминираните служители на австрийските федерални железници не се зачитат всички други периоди на предходна заетост преди навършването на 18-годишна възраст, като не се зачитат по-специално и тези периоди, които допринасят за способността на съответния работник да извършва по-добре работата си, като например предходни период на заетост при частни и други обществени предприятия за транспорт и/или инфраструктура, които изграждат, продават или поддържат използваната от работодателя инфраструктура (подвижен състав, железопътно строителство, изграждане на контактна мрежа, електрически и електронни съоръжения, системи за управление, строителство на гари и други) или подобни предприятия, и по този начин за фактически по-голямата част от засегнатите от дискриминиращия стар режим служители на австрийските федерални железници окончателно се утвърждава разлика в третирането, основана на възраст?

- 2) Осъществява ли поведението на държава членка, която е единствен собственик на предприятието за железопътен транспорт и фактически работодател на работещите в това предприятие служители, установените в практиката на Съда условия за ангажиране отговорността на държавата членка в съответствие с правото на Съюза, по-специално за достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза, а именно на член 2, параграф 1 във връзка с член 1 от Директива 2000/78/ЕО, тълкувани в много решения на Съда (David Hütter ⁽³⁾, Siegfried Pohl ⁽⁴⁾, Gotthard Starjakob), когато поради причини изцяло от данъчно естество чрез изменение на законодателството с обратно действие през 2011 г. и 2015 г. се опитва да възпрепятства упражняването на правото на тези служители на изплащане на възнаграждение, което черпят от правото на Съюза поради установена от Съда на Европейския съюз в много решения (David Hütter, Siegfried Pohl, Gotthard Starjakob) дискриминация, основана по-специално на възраст, която е установена и с редица национални съдебни решения, по-специално и от Oberste Gerichtshof (8 ObA 11/15y)?

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

⁽²⁾ Дело C-417/13, ECLI:EU:C:2015:38.

⁽³⁾ Дело C-88/08, ECLI:EU:C:2009:381.

⁽⁴⁾ Дело C-429/12, ECLI:EU:C:2014:12.

Преюдициално запитване от Giudice di pace di Taranto (Италия), постъпило на 8 септември 2016 г. — Наказателно производство срещу Antonio Semeraro

(Дело C-484/16)

(2016/C 428/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Taranto

Страна в главното производство

Antonio Semeraro

Преюдициален въпрос

Допуска ли Директива 2012/29/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета, въведена в изпълнение в Италия със Законодателен декрет № 212 от 15 декември 2015 г. (G.U. Serie Generale бр. 3 от 5.1.2016 г.), и по-конкретно съображения 9, 66 и 67, както и член 2, параграф 1, буква а) от посочената Директива 2012/29/ЕС, при спазване на член 83 ДФЕС и на членове 2 и 3 от италианската конституция, както и на членове 49, 51, 53 и 54 от Хартата на основните права на Европейския съюз, отмяната на престъплението по член 594 от codice penale („ср“, Наказателен кодекс), за което става въпрос в член 1 и сл. от Законодателен декрет № 7 от 15 януари 2016 г.?

⁽¹⁾ ОВ L 315, стр. 57.

Жалба, подадена на 11 септември 2016 г. от Telefónica S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 28 юни 2016 г. по дело T-216/13, Telefónica/Комисия

(Дело C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Telefónica S.A. (представители: J. Folguera Crespo и P. Vidal Martínez, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

- да се отмени решението на Общия съд и съответно решението на Комисията⁽¹⁾ поради изложените във второто основание причини, като се обяви, че поведението на Telefónica не представлява ограничение с оглед на целта.
- при условията на евентуалност, да се отмени решението на Общия съд поради изложените в първото основание причини, като делото се върне на Общия съд, който да извърши отказаното събиране на свидетелски показания и се произнесе по същество по подадената до него от Telefónica жалба за отмяна предвид резултата от събирането на доказателства.
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане и поради изложените в третото основание причини,
 - да се отмени точка първа от диспозитива на решението на Общия съд;
 - да се обяви, че тежестта на извършеното деяние от Telefónica е по-малка и че са налице смекчаващите обстоятелства, посочени в третото основание в настоящата жалба; и
 - да се определи намаление на размера на глобата с процент, отразяващ въпросната по-малка тежест и посочените смекчаващи обстоятелства, в съответствие с изложените съображения в рамките на същото основание.
- Комисията да бъде осъдена да заплати направените съдебни разходи от Telefónica, както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство пред Съда.
- да се допусне по-голямата дължина на настоящата жалба, която малко надхвърля препоръчаната в практическите указания на Съда, като се отчете финансовото значение на делото за жалбоподателя и сложността на изложените доводи.

Основания и основни доводи

1. Нарушение на член 47 и член 48, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 68 от Процедурния правилник на Общия съд, допуснато с отхвърлянето на искането за изслушване на свидетели. — Отхвърлянето от Общия съд на искането за изслушване на свидетели лишава Telefónica от защита, тъй като се отхвърля доказателствено средство със съществено и решаващо значение за правилното разглеждане на делото. Срещу подхода на Общия съд могат да се направят четири основни оплаквания, а именно (i) за телеологично противоречие; (ii) за непропорционалност на тежестта на доказване; (iii) за предопределяне на резултата от събирането на свидетелски показания; и (iv) за дисбаланс при преценката.
2. Нарушение на член 101 ДФЕС, допуснато с неправилното прилагане на съдебната практика относно ограниченията с оглед на целта, както и на изискването за мотивиране и презумпцията за невиновност.

При условията на евентуалност:

3. Грешка при преценката на по-малката тежест на нарушението и относно наличието смекчаващи обстоятелства в поведението на Telefónica. — Според Telefónica при преценката си Общият съд не е отчетел допълнителни фактори, които разкриват по-малката тежест на деянието и които биха довели до намаляване на допълнителната глоба към вече наложената от Комисията глоба.

⁽¹⁾ Решение С (2013) 306 окончателен на Комисията от 23 януари 2013 година относно производство по член 101 ДФЕС (преписка COMP/39.839 — Telefónica/Portugal Telecom)

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 11 октомври 2016 г. — Søndagsavisen/Комисия

(Дело T-167/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Схема за помощ в полза на производството и иновациите в областта на печатните медии — Решение да не се повдигат възражения — Решение за обявяване на схемата за помощ за съвместима с вътрешния пазар — Процесуални права на заинтересованите страни — Липса на сериозни затруднения — Задължение за мотивиране)

(2016/C 428/14)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Søndagsavisen A/S (Søborg, Дания) (представители: първоначално М. Honoré и С. Fornø, впоследствие М. Honoré, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Grønfeldt и В. Stromsky)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Дания (представители: С. Thorning, подпомаган от R. Holdgaard, avocat)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С (2013) 7870 окончателен на Комисията от 20 ноември 2013 г. относно държавна помощ SA.36366 (2013/N), нотифицирана от Кралство Дания в полза на производството и иновациите в областта на печатните медии.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Søndagsavisen A/S да понесе освен собствените си съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Кралство Дания следва да понесе собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Решение на Общия съд от 11 октомври 2016 г. — Perry Ellis International Group/EUIPO — CG (p)

(Дело T-350/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, която може да бъде възприета като буквата „p“ — По-ранни марки на Европейския съюз и национални фигуративни марки „P PROTECTIVE“ и „P“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 428/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Насау, Бахамски острови) (представители: О. Günzel, V. Ahmann и С. Tenkhoff, avocats)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: D. Stoyanova-Valchanova, M. Fischer и D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Гефелсберг, Германия) (представители: T. Körber и T.-E. Vlah, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 април 2015 г. (преписка R 2441/2014-4) относно производство по възражение между CG Verwaltungsgesellschaft и Perry Ellis International Group Holdings

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Perry Ellis International Group Holdings Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 17.8.2015 г.

Решение на Общия съд от 11 октомври 2016 г. — Guccio Gucci/EUIPO — Guess? IP Holder (Изображение на четири преплетени букви G)

(Дело T-461/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз, представляваща четири преплетени букви G — По-ранни фигуративни марки „G“ на Европейския съюз, национална и международна — Относително основание за отказ — Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 428/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Guccio Gucci SpA (Флоренция, Италия) (представители: P. L. Roncaglia, F. Rossi и N. Parrotta, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Bonne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Guess? IP Holder LP (Пос Анджелис, Калифорния, САЩ) (представител: D. McFarland, barrister)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 27 май 2015 г. (преписка R 2049/2014-4) относно производство за обявяване на недействителност между Guccio Gucci и Guess? IP Holder.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) Осъжда Guccio Gucci SpA да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени от Guess? IP Holder LP в производството пред апелативния състав на Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 328, 5.10.2015 г.

**Решение на Общия съд от 11 октомври 2016 г. — Guccio Gucci/EUIPO — Guess? IP Holder
(Изображение на четири преплетени букви G)**

(Дело T-753/15) ⁽¹⁾

*(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Обозначаваща Европейския съюз
международна регистрация — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз,
представляваща изображение на четири преплетени букви G — По-ранни фигуративни
международна марка и марки на Европейския съюз „G“ — Относително основание за отказ —
Липса на сходство между знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/
2009)*

(2016/C 428/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Guccio Gucci SpA (Флоренция, Италия) (представители: P. L. Roncaglia, F. Rossi и N. Parrotta, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Bonne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Guess? IP Holder LP (Лос Анджелис, Калифорния, Съединени американски щати) (представител: D. McFarland, barrister)

Предмет

Жалба против решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 октомври 2015 г. (преписка R 1703/2014-4), постановено в производство по възражение между Guccio Gucci и Guess? IP Holder

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Guccio Gucci SpA да заплати съдебните разноски, включително направените от Guess? IP Holder LP пред апелативния състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 78, 29.2.2016 г.

Определение на Общия съд от 28 септември 2016 г. — PAN Europe и др./Комисия

(Дело T-600/15) ⁽¹⁾

*(Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Активно вещество сулфоксафлор —
Вписване в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 — Липса на пряко
засягане — Недопустимост)*

(2016/C 428/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Брюксел, Белгия), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Лувен ла Ньов, Белгия), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Кастел Сан Пиетро Терме, Италия) (представители: В. Kloostra и А. van den Biesen, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen и P. Ondrůšek)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/1295 на Комисията от 27 юли 2015 година за одобряване на активното вещество сулфоксафлор в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията (ОВ L 199, 2015 г., стр. 8).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Няма основание за произнасяне по молбите за встъпване на European Crop Protection Association (ECPA), Dow AgroSciences Ltd и Dow AgroSciences Iberica SA.
- 3) Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) и Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 4) PAN Europe, Bee Life, Unaapi, Комисията, ECPA, Dow AgroSciences и Dow AgroSciences Iberica понасят направените от всеки от тях разноски във връзка с молбите за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Жалба, подадена на 1 септември 2016 г. — IPA/Комисия

(Дело T-635/16)

(2016/C 428/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: SC IPA SA (Букурещ, Румъния) (представител: L. Vasilescu, lawyer)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да се отменят издадените от ответника дебитно известие № 3241608864 от 28 юни 2016 г. за сумата от 63 653,58 EUR и дебитно известие № 3241608865 за сумата от 9 690,30 EUR.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си по същество жалбоподателят твърди, че спорът се състои в изчисляването на непреките разходи, свързани с договора, по който той е бенефициер. Преди няколко години след приключване на договора Комисията налага порочна формула за изчисляване на непреките разходи, която не съответства на договорните условия и противоречи на общоприетите принципи и практики в управленческото счетоводство.

Жалбоподателят поддържа, че Комисията е основала претенциите си на одит и е приела всички одиторски констатации, без да вземе предвид, че приложеният от одиторите метод за изчисляване на непреките разходи нарушава: (i) счетоводните и управленски принципи и практики на бенефициера, които са наложени и от договора като имащи предимство и (ii) общоприетите принципи и практики в управленското счетоводство.

Жалбоподателят твърди също, че методите за изчисляване на непреките разходи по договора, използвани от одитора и приети от Комисията, са необосновано различни от счетоводната система на бенефициера, докато по договор всички разходи трябва да бъдат определени в съответствие с обичайните счетоводни и управленски принципи и практики на бенефициера. Счетоводната система на бенефициера е единствено приетата счетоводна система за договора, поради което няма причина да се заменят или отхвърлят счетоводните операции на бенефициера, използвани за изчисляване на непреките разходи по договора.

Накрая той изтъква, че в резултат на одита одиторът е подценил действителните непреки разходи за договора, а Комисията след като е приела като цяло заключенията на одитора е издала дебитно известие № 3241608864 от 28 юни 2016 г. за сумата от 63 653,58 EUR и дебитно известие № 3241608865 за сумата от 9 690,30 EUR за възстановяване на описаните в одита разлики в разходите.

Жалба, подадена на 19 септември 2016 г. — Малта/Комисия

(Дело T-653/16)

(2016/C 428/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Република Малта (представител: A. Vuhagiar)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията от 13 юли 2016 г., постановено на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾ относно заявление за достъп до документи, регистрирано под номер GESTDEM 2015/5711;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага четири основания.

1. С първото основание се твърди, че било невъзможно да се спазят времевите ограничения за производството съгласно Регламент № 1049/2001;
2. С второто основание се твърди, че заявление за достъп до документи било незаконосъобразно обработено като ново такова.;
3. С третото основание се твърди, че незаконосъобразно е разширен обхватът на заявлението за достъп до документи на потвърдителния етап;
4. С четвъртото основание се твърди, че ответникът включил в оспорваното решение документи, които следвало да бъдат адресирани до трето лице, чието разгласяване би нарушило член 113 от Регламент № 1224/2009. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОJ 2001 L 145, р. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 година за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 13 септември 2016 г. — Foshan Lihua Ceramic/Комисия**(Дело T-654/16)**

(2016/С 428/21)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Foshan Lihua Ceramic (Foshan City, Китай) (представител: V. Spinoit и D. Philippe, lawyers)*Ответник:* Европейска комисия**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение С(2016) 2136 на Комисията от 11 юли 2016 година, с което се отхвърля искане за частично междинно преразглеждане, ограничено до дъмпинговите аспекти във връзка с окончателните антидъмпингови мерки, наложени върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република с Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 на Съвета;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно-единствено основание, с което твърди, че ответникът е нарушил член 17, параграф 3 във връзка с член 11, параграф 3 и член 11, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправки в ОВ L 7, 12.1.2010г., стр. 22; в ОВ L 36, 10.2.2011г., стр. 20 и в ОВ L 44, 19.2.2016г., стр. 20.

Жалба, подадена на 23 септември 2016 г. от Daniele Possanzini срещу определението, постановено на 18 юли 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-68/15, Possanzini/Frontex**(Дело T-686/16 P)**

(2016/С 428/22)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Daniele Possanzini (Пиза, Италия) (представител: S. Pappas, адвокат)*Друга страна в производството:* Европейската агенция за гранична и брегова охрана**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени определението на Съда на публичната служба от 18 юли 2016 г., с което неговата жалба се отхвърля,
- да уважи исканията, направени в първоинстанционното производство,
- да осъди другата страна в производството да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание, което има две части, е свързано с нарушение на член 11, параграфи 4, 5 и 6 от решението на изпълнителния директор на Европейската агенция за гранична и брегова охрана (Frontex) от 27 август 2009 г. за установяване на процедура по атестиране на служителите (наричано по-нататък „решението от 27 август 2009 г.“), разгледан във връзка с член 41, параграфи 1 и 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
 - Първа част, свързана с грешка при прилагане на правото, допусната от Съда на публичната служба, който не е разгледал основанието, изтъкнато от жалбоподателя в първоинстанционното производство и отнасящо се до липсата на предварителен диалог между заверяващ и оценяващ.
 - Втора част, свързана с грешка при прилагане на правото, опорочаваща обжалваното определение, тъй като в него не се разглежда служебно липсата на предварителен диалог между заверяващ и оценяващ.
2. Второто основание е свързано с нарушение на член 2, параграф 2 от Решението от 27 август 2009 г., изразяващо се в не установеното във Frontex разграничение на ролите на заверяващия и оценяващия.

Жалба, подадена на 7 октомври 2016 г. — Fair deal for expats и др./Комисия

(Дело T-713/16)

(2016/C 428/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Fair deal for expats (Лозун, Франция) и осем други лица (представители: R. Croft, L. Nelson, E. Hazzan, Solicitors, P. Green, H. Warwick, M. Gregoire, Barristers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- на основание на член 264, параграф 1 ДФЕС да отмени, от една страна, инструкцията на председателя на Комисията на Европейския съюз, съобщена по електронен път с писмо от 28 юни 2016 г. до членовете на колегиума на членовете на Комисията на ЕС, посочени в изказване на председателя на Комисията Жан-Клод Юнкер в пленарното заседание на Европейския парламент в Брюксел на 28 юни 2016 г. (SPEECH/16/2356), с която се забраняват всякакви преговори, водени от Комисията официално или неофициално с правителството на Обединеното кралство, преди то да подаде нотификацията за оттеглянето от ЕС съгласно член 50 ДЕС, и от друга страна, изявлението на председателя на Комисията на Европейския съюз, с което той е дал посочената инструкция на членовете на колегиума на Комисията на ЕС под формата на „нареждане на председателя“, както изрично се посочва в това изказване в пленарното заседание на Европейския парламент в Брюксел на 28 юни 2016 г. и както е записано в публикуваните от Комисията прессъобщения за това изказване на английски и френски език (SPEECH/16/2353), и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. С първото основание се твърди, че оспорваната мярка е без никакво или без надлежно правно основание.

Жалбоподателите посочват, че:

- няма правно основание, въз основа на което след резултите от необвързващия референдум Комисията да може да откаже да започне обсъждания с правителството на Обединеното кралство и други до подаването на нотификацията по член 50 ДЕС;
 - основанието на оспорваните мерки не се базира на обективни фактори и е разумно да се заключи, че зависи от убежденията на техния автор;
 - при приемането на оспорваните мерки е допусната злоупотреба с власт, тъй като тяхното обявяване в изказване под формата на „нареждане на председателя“ било подвеждащо за Европейския парламент, за служители и за длъжностни лица на Комисията и другите институции на ЕС, за правителствата на държавите членки и за гражданите на ЕС.
2. С второто основание се твърди, че в противоречие с член 18 ДФЕС с оспорваните мерки срещу Обединеното кралство и неговите граждани се допускала дискриминация въз основа на гражданство.

Жалбоподателите посочват, че:

- по същество оспорваните мерки целят да забранят на Комисията да води преговори с представители на правителството на Обединеното кралство;
 - по този начин Обединеното кралство, неговите граждани, и по-специално жалбоподателите били поставени в значително неблагоприятно положение;
 - освен това оспорваните мерки поставяли жалбоподателите в неблагоприятно положение по отношение на упражняването на основните права, включително на свободата на движение.
3. С третото основание се твърди, че оспорваните мерки противоречат на основните права, които имат жалбоподателите съгласно правото на Съюза.

Жалбоподателите посочват, че:

- оспорваните мерки противоречат на техните права, произтичащи от член 20, параграф 1 ДФЕС, включително правото на свободно движение, гарантирано по-специално с член 20, параграф 2, буква а), с член 21, параграф 1 и с членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС и с Директивата относно правата на гражданите 2004/38/ЕО⁽¹⁾;
 - оспорваните мерки противоречат на техните права, гарантирани им с Хартата на основните права.
4. С четвъртото основание се твърди, че оспорваните мерки са приети в противоречие на принципа на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС.

Жалбоподателите изтъкват, че с оспорваните мерки се забранява изрично на Комисията и на нейните служители да спазват принципа на лоялно сътрудничество чрез подкрепа на Обединеното кралство и други институции на ЕС при изпълнението на произтичащите от Договорите задачи.

5. С петото основание се твърди, че оспорваните мерки са незаконосъобразни, тъй като са приети, за да възпират или разубеждават изцяло или частично гражданите на други държави членки на ЕС от свободното изразяване на тяхното мнение (по отношение на членството в ЕС), закриляно с член 11 от Хартата на основните права.

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG